זרע קודש — פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי ה' כו' הנה כבר בארנו בפ' ויקהל שענין המשכן הי' להמשיך מהג"ר להשבעה מדות ולכן כתיב ואמלא אותו בחכמה ובתבונה ובדעת כו' עושי מלאכה וחושבי מחשבות ואמרו ז"ל יודע הי' בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ דכתיב בהם ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו כו' והמשכה זו הוא ע"י תיקון המדות בשלימות לשבור את מדותיו הטבעיות להיות כל אחת כלולה מחברתה ולכן הי' הארון מדותיו שבורות ומשם כל הקדושה מתפשטת ולכן אף שי"ת ב"ה א"ס מבלי סוף ומבלי תכלית אין לו התחלה ולא גבול והשמים ושמי השמים לא יכלכלוהו הי' צמצום שכינתו במשכן שהי' עשרים קרש בצפון כו' מאהבתו ית"ש אותנו שאנו בעלי גבול ותכלית ללמוד אותנו לתקן מדותינו שהם בבחי' גבול ותכלית ולכן עיקר שכינתו בין בדי ארון שהי' מדותיו שבורות כנ"ל ללמוד אותנו לשבור מדותינו ועי"ז נבוא לבחי' חכמה עליונה שישפיע י"ת עלינו מבלי גבול ותכלית רק ית"ש ינהל אותנו בדרך נפלא מערך עצמינו למעלה מבחי' ז' מדות רק מבחי' ג"ר שהי' בהם מחשבות עושי המלאכה בשעת עשיית מעשה המשכן והנה כ"ז למד ית' אותנו בחסדו הגדול למען יטב לנו מנועם זיו שכינתו ואנו לא עשינו כן ולא התנהגנו בכל מדותינו כראוי ונחרב בית מקדשינו כי מקדש גי' מדת כנ"ל שעיקר השראת שכינתו בתוכינו ע"י תיקון המדות וע"ז אמר ועשו לי מקדש שהוא ע"י תיקון המדות ושכנתי בתוכם ואף גם זאת בהיותינו בארץ אויבינו אמרו ז"ל חביבין ישראל בכ"מ שגלו שכינה עמהם כו' השוכן אתם בתוך טומאתם ושכינתו הולכת עמנו בגלותינו ומלמדת אותנו תמיד לתקן מעשינו ומדותינו כמ"ש במ"א שלכן נקראת השכינה כה וכשנתקן מדותינו כראוי יבנה בית המקדש ב"ב ונהי' למעלה מהמדות וגבול שמצינו שאדה"ר קודם החטא הי' קומתו בלי צמצום והי' ית' בורא קומתו מלא כל העולם רק שאח"כ נתמעט קומתו על מאה אמה כמ"ש חז"ל ע"פ אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפיך ולעתיד שיתקן חטא אדה"ר נבוא ג"כ לבחי' שלמעלה מגבול וצמצום ויהי' עלינו חסדים גדולים עליונים שהם בלא צמצום כי צמצום הוא בחי' גבורה ודין כידוע וכמ"ש במ"א שלכן מדת חסד נקראת גדולה כי טבע חסדים להתפשט ויש עוד חסדים עליונים יותר שהם בלי ערך ומשם ממשיכים רפואה שנקראת ארוכה שמבחי' ארך ממשיכין לחולה שנקרא קצירי סמ"ש כ"ז במ"א באריכות ואז נטיל כל מיני גבורה ודין על אוה"ע והנה כ"ז רמזה לנו תורתינו כאן אלה פקודי המשכן כי פקודי הוא לשון חסרון מלשון לא נפקד ממנו איש שרמז לנו תורתינו כאן על זמן הגלות אלה פקודי המשכן שנחסר מאתנו מקדשינו משכן ה' וכן מצינו שדרשו ז"ל המשכן משכן רומז לב' משכנות שנתמשכנו בעונינו והנה ר"ת מ"אלה "פקודי "המשכ"ן ר"ת אפה וס"ת הי"ן שהם מדות שאפה והין הם מדת הלח והיבש שנותנת לנו התוה"ק עצה לתקן מידותינו בגלות ולכן רמז לנו אפה והין שהם מדת צמצום מה שבתוכם כן צריך לעבדו ית"ש במדותינו שהם בבחי' גבול וצמצום בתרי"ג מצות שצמצם י"ת כביכול בהם החכמה עליונה בתרי"ג מצות אלו ואלה ר"ת "השיבינו "אבינו "לתורתיך שאנו מבקשים מאתו ית"ש ע"ז שיעזרינו לקיים תורתו ואמר המשכן בה' יתירה וכן משכן העדות בה' יתירה הכל על ה' אחרונה משם הוי' בחי' מלכות שנקראת שכינה כידוע ששוכנת תמיד עמנו ומלמדת אותנו כאם לבנה כנס"י והנה באמת התוה"ק הוא נצחיות ולעתיד כשנתקן מדותינו ויתמשכו עלינו חסדים שלמעלה מגבול וצמצום יהי' אלה ר"ת "אתה "הראית "לדעת שאז יהי' כל הארץ מלאה דעה את ה' ולכן יהי' הר"ת "אתה "הראית "לדעת כי ה' הוא האלקים כו' והצמצום שרמז בר"ת וס"ת אפה והין שהם בחי' צמצום

משמות הנ"ל וגם אפה גי' אלקים והין גי' אדני שרומזים לבחי' גבורה ודין יהי' הדינים על שונאינו ויהי' אפה והין שהם בחי' צמצום משמות הנ"ל גבורות ודינים עליהם ואיפה הין גי' קנ"א ויהי' מקיים בנו ויקנא ה' לארצו ויחמול על עמו שיקנא השם בכח השמות אלקים אדני שגי' קנ"א כנ"ל:

א"י כי המשכן שהי' בבחי' צמצום ע"ד שאחז"ל שצמצם שכינתו בין ב' בדי ארון זהו בחי' תורה שבע"פ כי החכמים שבדורות נתנו קצבה וגבול ושיעור ומדה לכל דבר אף שארוכה מארץ מדה ורחבה כו' ולא פירשה שיעור ומדה חכמים נתנו שיעור ומדה לכל דבר כמו למקוה וסוכה ושבת וכיוצא ובמה שאנו מקיימין דברי חכמים זה עיקר אמונתינו שאף שהשי"ת בלתי גבול וסוף ואין שיעור וערך לגדולתו מ"מ מצמצם שכינתו כביכול אצלינו בעלי גבול ותכלית כמו שנתנו חכמים שיעור ומדה למצות התוה"ק שעל ידם שכינה שורה בתוכינו ולכן פקודי המשכן גי' תורה עה"א אח"כ אמר משכן העדות עדות גי' תלמוד שתורה שבע"פ הם לתורה שבכתב יתאחדו לאחדים ולא נפרדים ולכן נקראת תורה שבע"פ כי אנוכי ולא יהי' לך מפי הגבורה שמענו שזהו עיקר האמונה ואז הזהירנו ית"ש לשמוע לכל מה שתלמיד וותיק עתיד לחדש אח"כ רק שכל דבר נתגלה בזמנו ולכן נקראת תורה שבע"פ שבפה שאמר אנכי ולא יהי' לך נכלל עיקר אמונתינו שהוא באמונת חכמים מה שהם מפרשים דברות התוה"ק ועושים סייג לתורה שבכתב ותורה שבע"פ עם שבכתב הם תואמי צבי' באחדות גמור:

א"י אלה פקודי המשכן כי אחז"ל שבמשכן נתכפר מעשי העגל והנה פקודי הוא לשון חסרון כמו ולא נפקד ממנו איש וז"ש אלה נחסר ע"י המשכן שמה שאמרו אלה אלהיך כו' נחסר ע"י המשכן ונתכפר ע"ד שדרשו ז"ל ע"פ גם אלה תשכחנה כו':

(לקוטים)אלה פקודי המשכן כי כתיב אפה צדק והין צדק יהי' לך והם מדת הלח והיבש והנה באדם יש מדות עצלות וזריזות והם לחות ויבשות שבאדם שהלחות ממנו בא זריזות ומצד יבישות בא כבדות ועצלות והנה יש ב' מיני יצה"ר יש יצה"ר מצד הגבורה שמפתה לתאוות רעות ומלהב לבו באש הגבורה והחימום להתאווה שימהר יחיש מעשיהו ויש להפוך שכשבא לעשות מצוה מקררו ומביאו להתרשלות ועצבות להיות שב ואל תעשה וז"ש איפת צדק והין צדק כו' ששני המדות זריזות ועללות יהי' בצדק היפך מעצת יצה"ר הנ"ל וידוע שכל מלאכת המשכן הכל רומז איך האדם יתקן אבריו בקדושה וזהו שרמז כאן "אל"ה "פקוד"י "המשכ"ן ר"ת אפה וס"ת הין מורה לתיקון המדות ע"ד הנ"ל:

גם הר"ת אפה גי' אלקים וס"ת הין גי' אדני שאלקים בחי' דינא קשיא ואדני דינא רפיא נמתקין ע"י ענין המשכן ע"ד שפי' מ"ש כתוב לך את תבנית הבית כו' ויכלמו מעוונותיהם כו' כי המשכן הקרשים דוגמת צלעות שבאדם ומזבח מורה על הלב וכן כל הענינים הכל רומז לתקן האברים במדות טובות ועיקר המדות הם חסד וגבורה שמי שהוא בעל חסד ואינו בעל נצחון ומי שהוא בגבורה ואכזריות אינו מודה והעיקר להיות אדם שלם במדות ומזה השיגו אבותינו התוה"ק למשל ע"י מדת החסד עשו צדקה וכמה מצות ועד"ז בכל המדות והארון הי' מדותיו שבורות רמז לשבור מדותיו כמ"ש במ"א והנה יובש מורה על דין כי היובש מצמצם הדבר משא"כ הלח מתפשט וכן הבעל רחמנות אומר אינו יכול לסבול כי הלב נמס בקרבי ונשפך ואיפה והין מדת הלח והיבש מורין על חסד וגבורה שהם עיקר המדות כנ"ל ועל תיקונם מורה המשכן ועי"ז נמתקין כל הדינים כנ"ל: